

Vijfde zondag door het jaar, A, 8-9 februari 2020

Het evangelie van daarnet, beste mensen, sluit heel sterk aan bij de ‘zaligsprekingen’ die we vorig weekend hebben beluisterd.

Want alleen als je ‘arm van geest’ en ‘zuiver van hart’ bent, kan je zout worden in het deeg van de wereld en licht in de duisternis van pijn en verdriet.

Zalige, gelukkige mensen brengen elk op hun eigen manier smaak aan onze samenleving en hoop waar wanhoop heerst.

En Jezus zegt vandaag uitdrukkelijk tot zijn leerlingen dat zij het zout en het licht zijn op de aarde en dat het hun opdracht is om onze wereld mooier en mensvriendelijker te maken. Ook u en ik, beste mensen, zijn leerlingen van Jezus en ook wij delen in die opdracht.

De vraag is dan: wat betekent dat dan voor ons?

Ik denk dat er in ons leven momenten zijn dat we er smakeloos en krachteloos bijzitten.

In onze welvaartstaat misschien vandaag, meer dan vroeger, dat we ons laten meesleuren door oppervlakkigheid en eigenliefde.

Het evangelie van daarnet, beste mensen, wil ons dan ook wakker schudden en ons opnieuw bewust maken van de zending die God ons toevertrouwt: nl. ‘smaakmakers zijn in de wereld van vandaag’.

Meer dan ooit heeft onze samenleving ‘smaakmakers’ nodig, die te midden van eenzaamheid en de verlamme angsten, opnieuw een bron van vreugde doen ontdekken en in het hart van hun medemensen een vuurwerk van tederheid tevoorschijn toveren.

Het gaat dan om heel gewone en eenvoudige dingen maar met een buitengewone liefde.

= Zomaar een bezoekje aan een vriend of een klein teken van verbondenheid met een arme of een zieke kan dan wonderen doen.

= Door onze bereidheid tot vergeving kunnen mensen misschien opnieuw voluit leven, na misschien een lange periode van meningsverschillen.

= Een helpende hand of een luisterend hart kan een nieuwe horizon openen en weer wat perspectief geven.

Als we, beste mensen, rondom ons heen durven kijken en als we onze ogen geopend houden, dan ontdekken we zeker mogelijkheden om aan onze wereld een beetje meer smaak te geven. Maar dat betekent dan ook dat we eerst zelf smaak moeten hebben in het leven.

Ik hoop dat we die smaak alleszins krijgen van mensen die ons het meest nabij zijn en met wie we samen leven en met wie we samen werken.

= Partners kunnen dat voor elkaar zijn, ouders voor hun kinderen en omgekeerd, leerkrachten die het goed menen ook voor de kinderen en omgekeerd...

Maar ook God kan dat voor ons doen en wel op een heel bijzondere manier. Wij christenen geloven dat God één en al liefde is, en laat het nu net de liefde zijn, die smaak geef aan het leven.

Waar mensen nooit mogen ervaren dat ze bemind en graag gezien worden, zal het leven ook smakeloos worden of zijn en zal het ook alle vreugde verliezen. Alhoewel deze mensen misschien nog jaren te leven hebben, toch sterven zulke mensen bij het moment.

= De zon zal nog wel elke dag opkomen, maar niet meer in hun hart.

= Vogels zullen hun lied nog wel zingen, maar de vreugde die erin steekt zal niet meer gehoord worden.

Het is naar die mensen dat God ons vandaag wil zenden, om zout te zijn in het deeg van hun leven en licht te brengen in de duisternis van hun hart.

Als we ons, beste mensen, open stellen voor de liefde van God zullen we met dezelfde liefde naar mensen toe kunnen gaan. Want liefde maakt de mens en het leven zoveel mooier.

Soms zullen we echter merken dat ook uit ons leven alle smaak verdwijnt en dat we het zwakke licht in ons hart liever onder de korenmaat dan wel op de standaard plaatsen, uit angst dat het helemaal wegdwijnt.

Hopelijk geven de liefde van mensen en de tederheid van God dan opnieuw wat zuurstof, waardoor we niet in ademnood geraken.

Moge wij, beste mensen, bij het samenkomen, rond het Woord en de Tafel van de Heer, die zo nodige zuurstof ten leven, ontdekken en ontvangen. Amen.